

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	Letna naročnina, Italija Lir 25.000
PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo Lir 40.000
	Letna inozemstvo, USA dol. 30
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 28 (1810)

Gorica - četrtek 12. julija 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Po pastirski vizitaciji tržaškega škofa Zadeva Moro in P-2 pretresata Italijo

Tržaški g. škof Bellomi je v glavnem zaključil svoj pastirski obisk pri Slovencih v mestu in na deželi. Manjkata še župniji Dolina in Ricmanje (Domjo), ki prideta na vrsto v jeseni. G. Albin Germek, ki vodi radijsko oddajo »Vera in naš čas«, je g. škofu zastavil nekaj vprašanj, na katera je g. škof rad odgovoril.

G. škof, kakšen vtis ste odnesli od vseh teh vaših srečanj po naših župnijah ter po naših vaseh, od miljskih hribov ter Mačkolj tja do Sv. Križa? Kakšen je bil odziv naših ljudi na splošno?

Pastirski obisk po slovenskih župnijah in slovenskih občestvih mi je dal možnost, da sem mogel bolj spoznati svoje slovenske brate: to je osebe ter razne skupnosti, njihovo zgodovino ter tradicijo, razne probleme ter razna upanja, strukture ter delavnost tega ljudstva.

V glavnem so bila ta srečanja dveh različnih vrst: verska, oziroma cerkvena srečanja, ter necerkvena, civilna srečanja. Razumljivo je, da so bila številnejša srečanja verskega značaja, vendar tudi civilnih in družabnih srečanj je bilo mnogo, rekli bi skoraj po vseh krajih in polna spoštljivosti ter prisrčna.

Povsod sem našel odprta vrata ter sprejemljiva srca. Župnije pač doživljajo težave današnjih dni, ki jih še na poseben način postruže odpad velikega dela odraslih mož. Med mladino sem mogel z zadovoljenjem opaziti neko težnjo navzgor, kar mi daje veliko upanja.

Prizadela pa sta me še posebej dva družbeno-socialna pojavi, ki sta, žal, povezana med seboj s sebičnostjo: to je ekonomsko blagostanje ter na drugi strani padec rojstev.

Družabno gospodarske pobude: zadružniške, kulturne, športne so številne in delavne ter dokazujejo vsckakor žrel družbeni čut. Predvsem pa imam vtis, da je slovenska šola zdrava; ta je zelo resna ter dobro organizirana. Ima v sebi močno vzgojno silo, je središče umirjenega srečanja med tolikimi človeškimi sestavinami.

Katera je bila glavna tema vašega pridigovanja?

Povsem jasno je, da je moje oznanilo evangelij. Nikjer nisem imel težav v oznanjevanju, čeprav z različnimi prijemmi in pristopi. Svoji slovenski Cerkvi sem v bistvu naročil, naj oznanja Kristusa vstalega: to je nov način življenja v ljubezni do vseh, v tisti polnosti, s katero nas je Kristus ljubil. Oznanjal sem življenje, rešeno zla in greha, življenje pravičnosti in svobode, miru in veselja.

Človek, vsak človek namreč ne išče drugega. Da! Včasih je to iskanje zmedeno, človek išče tam, kjer ne najde ali pa kjer more najti ravno nasprotno od tega, kar si želi. Cerkve ima velikansko odgovornost, da prikazuje in nudi vsakemu na verodostojen in prepričljiv način, da je Bog, v katerega naj veruje, Bog življenja ter Bog ljubezni.

Vsem družbenim skupinam, s katerimi sem se srečal, sem poudarjal, da je moja naloga biti ribič ljudi, ter sem razlagal, da to pomeni dvigati dostojanstvo človeka, ki je čestokrat žrtev krivic, predsodkov in razočaranj — ter zbrati ljudi, vzpostaviti medsebojne odnose, jih povezati v zdravo sožitje, iskreno sodelovanje ter veselo prijateljstvo. Zato sem se predstavljal v poslanstvu, ki ga imam, kot človek miru, sprave in bratstva.

Vsem sem izrazil misel, o kateri sem osebno prepričan in ki je: slovenski narod ima svoje korenine v krščanstvu. Vera je tista, ki je med slovenskim ljudstvom ustvarila najgloblje vezi ter prekvalila vso njegovo kulturo. Če hoče slovenski narod biti enoten ter svoboden, je potrebno, da spet odkrije svoj krščanski izvor.

G. škof, kaj menite o naših mladih, o naši mladini?

Mladina se deli v dve popolnoma različni skupini. Srečal sem mlade, in ni jih bilo malo, ki so dejavni kot katoliški skavti ter druge, morda manj številne,

ki so povezani v službi svoje župnije.

Poleg tega pa imamo mladino, ki tava. Tu postaja problem veliko bolj resen. S prejemom birme se za mnoge mlade konča vsak odnos s Cerkvijo. Celo vera kot taka je postavljena v dvom. Brez vere pa pade vsaka moralna moč. V takem stanju je resnično možen kakršenkoli polom. To lahko prepreči športno in glasbeno udejstvovanje, pa tudi politična zavzetost. Zgleda pa, da niti politična dejavnost mladine ne privlači kaj posebno.

Kaj nam ostaja? Hudo je to vprašanje ter nima odgovora razen praznine, umske zmedenosti ter moralnega kompromisa. To poudarjam prav zaradi tega, ker ima mladina v mojem srcu prvo mesto. Mlade imam rad in bi tako rad zanje nekaj storil! Ali res ni možno, da združite svoje moči ter organizirate prenovitev mladine?

G. škof, povsod ste se do naših ljudi obračali ter jim govorili v gladki slovenščini. Vam učenje jezika, govorjenje v slovenščini dela težave?

Odkar mi je bila izročena Cerkev, ki govori slovensko je slovenščina tudi moj jezik. Na žalost pa govorim malo in slabo. Moja želja je, da bi mogel slovensko res tekoče govoriti. Nisem pa še nikoli imel priložnosti, da bi se razgovarjal samo v slovenščini. Rad pa se potrudim. Jezika se namreč naučimo s tem, da ga govorimo. Pastirski obiski po slovenskih župnijah so mi dali možnost, da sem se nekaj vadil in ugotovil morem, da sem za korak le napredoval. Priznati moram, da so z menoj Slovenci zelo dobri: bolj kot uspehe cenijo dobro voljo.

G. škof, še zadnje vprašanje. Kakšno priporočilo, oziroma kakšen nasvet nam morete dati sedaj ob zaključku vaših pastirskih obiskov, besede, ki naj nam pomagajo pri naši verski in narodni rasti?

Prosim predvsem to: Bodite enotni! Enotnost je najvišja dobrina za vse ljudi, za kristjane posebno. Največje zlo so razprtije, zlasti za manjšino. Živo sem občutil, koliko boli ustvarjajo pri vas razni prepri, ločitve, struje, nasprotujoči si interesi. Posebno na političnem polju. Politika je namreč veda možnosti ter ne more zahtevati enotnosti, je področje domnev in se izraža v mnogih strankah.

Vendar je višja edinost, katero je treba na vsak način doseči in podlaga, kateri je človek: njegovo dostojanstvo, njegove pravice ter njegove dolžnosti, bratski in vzajemni odnos, njegova vest ter njegova usoda. Ali se ne bi mogli že enkrat srečati kot ljudje in v sočloveku?

To je moje iskreno v sčilo, moje pričakovanje ter moja popolna razpoložljivost.

Slovenski škofje so se sestali v Gornjem gradu

V častitljivih prostorih nekdanje benediktinske opatije in rezidence nekaterih ljubljanskih škofov v Gornjem gradu je bila 26. junija redna seja Slovenske pokrajinske škofovske konference. Gornji grad je sedaj na ozemlju mariborske škofije, ostaja pa za ljubljansko nadškofijo zanimiv in pomemben zgodovinski spomenik. Zato so tudi slovenski škofje za eno svojih rednih sej izbrali prav ta kraj.

Ena prvih točk dnevnega reda so bila na novo prevedena besedila svetega pisma nove zaveze. Škofje so nekatera pregledali in dokončno odobrili. Prevod gre lahko v tiskarno. Na seji so ugotovili, da so prevajalci opravili izredno pomembno delo.

Čeprav so redne seje Slovenske pokrajinske škofovske konference dokaj pogoste, se vendar v času med eno in drugo sejo nabere dovolj tekočih vprašanj, ki jih je treba rešiti. Pri zadnji seji je bilo v središču pozornosti Leto duhovnih poklicev, ki ga bo Cerkev na Slovenskem začela 8. septembra letos. Posamezne komisije sicer že načrtujejo vsebino leta poklicev, vendar bo treba še marsikaj postoriti, če hočemo, da bodo praznovanja

Sredi tega tedna naj bi prišlo do preverjanja med vladnimi strankami, z drugo besedo: vodstva teh strank naj bi ugotovila, koliko se vlada drži sprejetega programa in ali so še razlogi, da deluje naprej.

Po mnenju prenekaterih Craxijeva vlada po enem letu obstoja nima kaj pozitivnega pokazati: javne finance so na šibkih nogah (v Craxijevem obdobju se je stanje še poslabšalo), niti najmanj se ni odpravile kričeče krivice na davčnem področju, javna podjetja in javna uprava so v strahotnem razsulu, silno je porasla nezaposlenost mladih na jugu države, v javnih službah in javnih storitvah se brezglavo stavka, manjkajo krediti. Dejstvo je, da se Italija nahaja pred krizo, ki ni toliko gospodarske kot moralne narave, saj so se politične stranke polastile državnih ustanov in ščitijo le lastne interese. Vse to vodi k propadanju pravne družbe.

Obsojen, ker je hotel drugačno Jugoslavijo

V Sarajevu se je končal sodni proces proti znanstvenemu sodelavcu tamkajšnje univerze 29-letnemu dr. Vojislavu Šešelju. Obtožen je bil, da je bil proti sedanjim ureditvi Jugoslavije in da je zagovarjal strmoglavljenje oblasti delavskega razreda (beri: partije).

Zanimivo je, da so mu sodili zaradi idej, ki jih je izrekel v pogovorih z drugimi osebami in ki jih je zapisal v spisu »Kaj storiti?«, ki pa še ni bil objavljen. Obsojen je bil torej zaradi svojih misli, kar je v polni opreki s Helsinško listino o človečanskih pravicah, ki jo je podpisala tudi Jugoslavija.

In kaj je Šešelj zagovarjal? Da ni muslimanskega naroda v Jugoslaviji; da je treba odpraviti republiko Bosno in Hercegovino in Črno goro ter avtonomni pokrajini Kosovo in Vojvodino, da bi morale biti le štiri resnično enakopravne republike, tj. Slovenija, Hrvaška, Srbija in Makedonija, da je Zveza komunistov Jugoslavije glavni krivec za današnje razmere in da bi bilo treba preveriti odgovornost Tita za »vse težave«, v katerih smo se znašli. Vsa ta »grešna« stališča so Šešelju vrgla osem let zapore.

■ Ze tretjič v teku enega meseca je sv. oče Janez Pavel II. govoril o Namibiji v jugozahodni Afriki, ki naj bi čimprej po-

K preverjanju silijo tudi številni spori, ki so zadnje tedne pretresali dejavnost vlade, zlasti polemike o Morovi ugrabitvi ter o framasonski loži P-2. Krščanski demokrati so to pot trdno odločili, da preverjanje dosledno izpeljejo. To mora zadržati moralno vprašanje, ves program vladne gospodarske in socialne politike, zaposlovanje, državni primanjkljaj in davčno politiko. Nadalje je treba, da se socialisti že enkrat odločijo, kajti absolutno ne gre, da v Rimu podpirajo vlado, drugod pa upravljajo dežele, province in občine skupaj s komunisti.

PARLAMENTARNA KAZPRAVA O MOROVEM UBOJU

V sredo 4. julija je prišlo v rimskem parlamentu do glasovanja o poročilu v zvezi z Morovim ubojem. Ze pred nekaj tedni, še pred evropskimi volitvami je socialist Formica obtožil demokristjane, da niso imeli interesa rešiti svojega predsed-

nika in pri tem zlasti namignil na Andreottija, kar je v vrstah DC povzročilo pravi vihar ogorčenja; Craxi naj bi Formica demantiral, sicer bo prišlo do vladne krize.

Vode so se nato nekoliko pomirile in ko je prišlo do glasovanja v parlamentu, so se izkristalizirala znotraj večine tri stališča: demokristjani, republikanci in socialdemokrati so zadovoljni s preiskavo in mislijo, da ni potrebno, da bi se kakorkoli nadaljevala; socialisti menijo, da so bile v preiskavi velike pomanjkljivosti in da ni jasno, kako so se dogodki odvijali in kdo je zanje odgovoren; liberalci pa so prepričani, da so bile odgovorne osebnosti povezane z ložo P-2.

Zanimivo je, da poročilo Anselmijevo o dejavnosti omenjene framasonske lože trdi, da ni dokazov, da bi bile državne službe hotele ovirati preiskavo o Morovem uboju. Nasprotno pa je radikalec Massimo Teodoro mnenja, da so bile sile javnega reda prav zato neučinkovite, ker »je večina pravih mož imela na pravem mestu v žepu izkaznico lože P-2«.

Pri glasovanju so bile vse tri resolucije vladnih strank odobrene, pri čemer so pridno pomagali tudi komunisti. Ti so podprli kritike socialistov in liberalcev, pri čemer so se vzdržali demokristjani; prav tako so komunisti podprli stališče demokristjanov, da se ni dalo življenja Mora rešiti na noben način, s čimer se niso strinjali socialisti. Krščanski demokrati pa so ob podpori republikancev in socialdemokratov odobrili odstavek, v katerem izražajo zadovoljstvo nad potekom preiskave; socialisti so se pri tem vzdržali, PCI in MSI pa sta bila proti.

S takim potekom glasovanj je parlament zadevo arhiviral ne da bi pojasnil, kdo je bil v ozadju, kateri je bil resnični cilj umora, kdo je imel prav, komunisti in demokristjani, ki so odklanjali vsako pogajanje s teroristi ali Craxi, ki je hotel pogajanja, da iz »človečanskih« ozirov reši Moro življenje. Vsekakor vse preveč vprašanj brez odgovora.

ZAKLJUČKI PARLAMENTARNE KOMISIJE O LOZI P-2

Ta teden je bilo v parlamentu na vrsti tudi glasovanje o poročilu, ki ga je pripravila predsednica preiskovalne komisije o framasonski loži P-2 Tina Anselmi, ki pripada DC. Poročilo trdi, da je seznan članov te lože, v katerem se nahaja tudi ime glavnega tajnika PSDI in ministra Pietra Longa resničen, kvečjemu pomanjkljiv in da skoro ni verjetnosti (to naj bi bila rešilna bilka za Longa), da bi bili na seznamu ljudje, ki z ložo niso imeli nobenega opravka. Ljudje torej, ki imajo ključne položaje v državnem aparatu, bodo morali pač odstopiti, med njimi seveda tudi Longo.

Longo se je pokazal res trdoživega, a vse to ga sedaj ne bo rešilo. Na pomoč mu je prišel sam predsednik PSDI, bivši poglavar italijanske države Giuseppe Saragat, ki je neokusno napadel Anselmijevo in ji očital, da laže, da je sicer krščanska demokratinja, a niti demokratinja niti kristjana, da ni slabšega kot klerikalec, ki ni istočasno pravi kristjan, da ravna v dobri veri kot to dela muslimanski fanatik Homeini v Iranu in še marsikaj drugega.

Saragat se s temi izjavami gotovo ni proslavil, Longu pa tudi ni kaj prida pomagal. Poročilo Anselmijevo so podprle stranke DC, PSI, PCI, radikali so se vzdržali, lastno stališče so izrazili republikanci in misovci, proti večinski resoluciji pa so se naravno izrekli socialdemokrati, ki jih podpirajo še liberalci.

Toda tudi po tem glasovanju ostane bistveno vprašanje: kdo so tisti, ki so dejansko vodili P-2 in katerih imen ni na seznamu in kakšne cilje so imeli. Skoro ni dvoma, da so ti ljudje še vedno na ključnih položajih in da še naprej predstavljajo stalno nevarnost za demokratično ureditev v državi in za njene ustanove.

J. K.

Pozdrav sv. očeta slov. romarjem

Kljub valutnim težavam posamezne skupine in župnije le romajo v Rim. Pred dnevi so bili v Rimu romanji iz župnij Bled in Breznica. Udeležili so se tudi skupne avdiencie pri sv. očetu v sredo 28. junija. Romarje je papež pozdravil tudi v slovenščini: »Prisrčno pozdravljam katoliško mladino z Bleda in Breznice. Naj vam obisk groba sv. Petra utrdi vero in poživi življenjski idealizem. Blagoslavljam vas, gospoda župnika in vse vaše drage.«

Obisk carigrajske Cerkve v Rimu

Prišlo je v navado, da posebna delegacija katoliške Cerkve obišče carigrajsko Cerkev za god apostola sv. Andreja, za praznik apostolov Petra in Pavla pa pride carigrajska delegacija v Rim. Letos je vodil carigrajsko delegacijo nadškof Stylianos iz Avstralije. Nadškof je sv. očetu izročil osebno poslanico carigrajske patriarha Dimitriosa I. Nadškof Stylianos je soprorednik mešane katoliško-pravoslavne komisije, ki razpravlja o dogmatskih vprašanjih.

FRANC GRIVEC

Santi Cirillo e Metodio

Slovenska Cerkev je v liturgiji ohranila stari cerkveni koledar, ki je določal praznik sv. bratov Cirila in Metoda dne 5. julija. V slovenskih liturgijskih knjigah je zato 5. julija »slovesni praznik sv. Cirila in Metoda«.

Ko smo pretekli teden obhajali ta praznik, sem bil izredno vesel, ker sem iz Rima dobil knjigo »Franc Grivec, Santi Cirillo e Metodio«. Gre za prevod knjige o svetih bratih, ki jo je leta 1963 izdal pri Celjski Mohorjevi družbi slovenski znanstvenik F. Grivec. Po mnenju mnogih strokovnjakov je to najboljši spis o sv. bratih, kar jih premore slovanska literatura.

Na njem je Grivec delal skoro celo svoje življenje, saj je prva Grivčeva razprava o sv. bratih izšla v »Bogoslovnem vestniku« leta 1921. Nato je leta 1927 izdal v Ljubljani prvi življenjepis z naslovom »Slovenska apostola sv. Ciril in Metod«. Toda Grivec je še nadalje raziskoval delo sv. bratov in njuno dobo. Tako je svoj prvi življenjepis sv. bratov dopolnil in ga, kot omenjeno, izdal leta 1963, ki je tudi leto njegove smrti. Malo prej, leta 1960, je pa pripravil in izdal nemško pisano knjigo o sv. bratih z naslovom »Konstantin und Metod, Lehrer der Slaven«.

V italijanskem jeziku je bilo o sv. Cirilu in Metodu le malo literature. Ko je sv. oče Janez Pavel II. razglasil sv. brata za sozavetnika Evrope skupaj s sv. Benediktom 31. decembra 1980, so Italijani obstali začudeni, saj so sv. Cirila in Metoda poznali v glavnem le iz brevirja, kjer je bil njun praznik določen za vesoljno Cerkev.

Papeževa nepričakovana gesta je zbudila zanimanje za solunska brata tudi v Italiji. Številni intelektuali so želeli kaj več vedeti o njima in njunem delu. Zakaj sozavetnika Evrope? Kaj sta za Evropo in za Cerkev pravzaprav storila?

Dve leti bo tega, ko me je skupina italijanskih intelektualcev v Gorici naprosila, naj bi jim kaj več povedal in razložil o sv. Cirilu in Metodu. Govoril sem jim, toda nisem jim imel kaj dati v roke, ker se ne spoznamo ne na slovenski ne na nemški jezik. Sedaj je položaj drugačen. V lepem in tekočem italijanskem prevodu je na voljo Grivčeva knjiga o sv. bratih. Zasluga za ta prevod ima Slovenska teološka akademija v Rimu in za prevajalec p. dr. Franc Husu in tudi Urbaniana University Press.

Knjigo predstavlja kardinal Paolo Bertoli, ki poudarja primernost, da je Grivčeva knjiga izšla tudi v italijanski, saj do sedaj v tem jeziku ni bilo še dela, ki bi pregledno govorilo o sv. bratih, ki sta vendar tako zaslužna za kulturo vseh slovenskih narodov in s tem tudi Evrope.

Uvod je napisal prevajalec sam, ki pojasnjuje, kako je postal pri prevajanju: v povsem delu se je držal Grivčevega tek-

sta, v drugem pa je skušal biti bolj pregleden kot Grivec in je zaradi tega nekatera poglavja premaknil ali dopolnil z izsledki arheoloških izkopavin zadnjih let. Grivčeva knjiga se namreč deli v dva dela; prvi del je življenjepis obeh svetnikov, drugi pa bolj zgodovinsko znanstvena razprava o pomenu solunskih bratov za Cerkev in zlasti še za kulturo slovenskih narodov.

Knjiga ima na koncu v prevodu še razne dodatke in sicer zgodovinska poročila oz. vire o sv. bratih v staroslovanskem, grškem in latinskem jeziku. Dodana je študija o glagolskem rokopisu, ki ga je prvi odkril Jernej Kopitar (Glagolita Clozianus) in ki je v tesni zvezi z jezikom sv. bratov. Prav tako se italijanski bralec lahko seznaní tudi z Brižinskiimi spomeniki, ki se je z njimi znanstveno bavil tudi Grivec in dokazal, da je drugi brižinski spomenik po vsebini in jeziku povzčen z delom solunskih bratov. V dodatku je tudi govor o učencih sv. bratov, posebno o sv. Klementu Ohridskem, o svetniškem češčanju sv. Cirila in Metoda. Knjigo zaključujejo razni papeški dokumenti od Leona XIII. do Janeza Pavla II., ki je razglasil sv. brata za sozavetnika Evrope.

Knjiga je torej izčrpna in bo pomagala italijanskemu bralec, da se seznaní ne samo z življenjem in delom sv. bratov, temveč tudi z raznimi drugimi dogodki iz zgodovine Slovanov v 9. in 10. stoletju. Tako bo odkril nov svet, ki je bil mnogim Italijanom do sedaj zaprt ter niso nič vedeli o stari slovanski kulturi, ki je poglata že čvrste korenine, ko so poznejši narodi zahodne Evrope bili še deteta v zibelki.

Ob koncu naj povem, da je dr. Franc Husu zaslužen prevajalec iz slovenščine v italijansko, saj je prevedel tudi pesmi Franceta Prešerna. Po rodu je iz tržaške okolice in redovnik klaretinec. Trenutno živi v Palermu, prej pa dosti let v Rimu.

Knjiga »Santi Cirillo e Metodio« se dobi v Katoliški knjigarni in v Libreria San Paolo v Gorici. Naroči se pa lahko v Slovenijo v Rimu. Je okusno opremljena in zelo primerna kot dar italijanskemu prijatelju.

K. Humar

Ekvador bo dobil prvega svetnika

Na letošnje Misijnske nedelje, 21. oktobra, bo južnoameriška država Ekvador dobila svojega prvega svetnika: blaženega Miguela Fabresa Cordera (1854-1910) iz reda krščanskih šolskih bratov. Papež Janez Pavel II. je določil ta datum med konzistorijem, ki je bil 25. junija v Vatikanu. Poprej so v Rimu navzoči kardinali ter škofje in opati na območju mesta Rima dali svoje soglasje k tej razglasitvi.

op. ur.) in zunaj nje, ki se je prizadevalo za zblizanje in odprtost komunističnih in socialističnih družbenih teženj z verskimi.

Sešerko pravi, da je v cerkvi prišlo do mučnega molka; tisti, ki so bili s tem prizadeti in odpahnjeni, so vzeli to nestrno dejanje za predmet premisleka in za potrditev, da so njihova hrepenenja le hrepenenja, v cerkvi pa da vlada sebično in enostransko stališče. Cerkevna hierarhija je po Sešerkovih besedah sploh svetohliska; tako napada vsakršno kontrolo rojstev in zagovarja papeško encikliko »Humanae vitae«, čeprav dobro ve, kot je opozoril Hans Küng (oporečniški teolog, op. ur.), da se je v ZDA in Kanadi 90% katolikov, starih trideset let, izreklo za kontrolo rojstev. Tudi pri Slovencih naj bi ta odstotek ne bil nižji, vendar vsa ta ogromna večina vernih nima v bistvenih vprašanjih cerkve prav tako nobene besede kot je ni imela ob Grmičevem imenovanju...

Sešerko napravi nato svoj zaključek: ni slučajno, da »Nova revija« brani Rožmana, ki je izrabljala Cerkev kot ustanovo za zatiranje in da se zanj zahteva še znanstvena pozornost, da pa je bil Grmič, ki je bil pred nedavnim žrtev zatiranja s strani Cerkve, očrtnjen.

Vse to pisanje jasno pove eno: partiji je bil zadan hud udarec, da ni dr. Grmič postal polnopravni mariborski škof. Hvalježi moramo biti Apostolskemu sedežu, da je Grmiču odtegnil svoje zaupanje. Preprečil je pravočasno razdor v slovenski Cerkvi.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Predsednik italijanske republike Pertini je prejel nagrado iz sklada Condemhove-Kalergi, katero v Švici podelijo vsaki dve leti državniku, ki je učinkovito prispeval k politiki za evropsko enotnost. Nagrado je v mestu Lozani izročil Pertiniju švicarski zvezni zunanji minister Pierre Aubert, ki je nagradjenca označil, za »najbolj priljubljenega državnega predsednika v Evropi. Pred njim so to visoko priznanje že prejeli francoski ministrski predsednik Barre, predsednik Grčije Tsatsos in avstrijski državni predsednik Kirchschräger.

■ Ministrski predsednik Craxi je v spremstvu zunanjega ministra Andreottija obiskal Vzh. Berlin, kjer je bil zelo prijazen sprejet. Sam najvišji voditelj partije in države Erich Honecker ga je pričakal na letališču, nato pa imel izredno dolg pogovor na samem z njim. Obe strani sta soglašali o potrebi zmanjšanja oborožitve v Evropi in o pomenu manjših držav, ki lahko pomagajo pri zblizanju med obema nasprotnojučima si blokoma.

■ Novi tajnik PCI Alessandro Natta je na svoji prvi tiskovni konferenci po izvolitvi izjavil, da se bo njegova stranka slej ko prej zavzemala za demokratično alternativo, tj. povezavo kličarskih, laičnih in »naprednih« katoliških sil. Natta je tudi zavrnil možnost, da bi PCI od zunanaj podpiral tako ali drugačno vlado, v kateri ne bi bili prisotni tudi komunisti. Do Craxijeve vlade je bil oster v kritiki in zahteval, naj odstopi, ker da ni znala rešiti nobenega od zastavljenih ciljev.

■ Po štirih letih službovanja v Rimu se jugoslovanski veleposlanik Marko Kosin vrača v domovino. Pred odhodom ga je povabil na kosilo zunanji minister G. Andreotti. Ob koncu sta oba državnika izmenjala zdravici. Andreotti je svoj poseg osredotočil na mednarodne odnose in na vlogo, ki jo imajo pri tem neuvrščene države, Kosin pa pohvalil dobre odnose med Italijo in Jugoslavijo, obenem pa obžaloval, da slovenska manjšina v Italiji še nima ustrezne zakonske zaščite. Izrazil je tudi zaskrbljenost zavoljo zadnjih protislovenskih izbruhov.

■ Predsednica jugoslovanske zvezne vlade Milka Planinc je obiskala Poljsko in preživela tri dni v Varšavi, kjer je imela razgovore s poljskim ministrskim predsednikom generalom Jaruzelskim. Največ pozornosti sta posvetila dvostranskim gospodarskim odnosom, drug drugemu pa sta pojasnila tudi težišča stabilizacijskega programa v obeh državah. Notranja sistema sta sicer različna, toda to ne sme motiti, saj je mednarodni položaj obeh držav različen, vsaka pa ima pravico iskati svoj pot graditve socializma, je dejala Milka Planinc.

■ Po 13 letih je zapustil mesto generalnega tajnika Severnoatlantskega obrambnega pakta NATO 57-letni Nizozemec Joseph Luns. Nasledil ga je Britanec 65-letni lord Carrington, ki je pred dvema letoma izstopil iz vlade ministrske predsednice Thatcherjeve, potem ko so Argentinci zasedli Malvinsko otočje. Bil je obtožen, da ni znal predvideti tega dogodka. Carrington velja za večjega privrženca dialoga z Vzhodom kot je bil Luns, toda ta dialog je trenutno skoraj nemogoč, saj je sovjetski blok odgovoril na nameščanje novih natovskih jadrskih izstrelkov, ki naj bi upostavili porušeno ravnotežje, z novo vrsto raket, katere so postavili na Češkoslovaškem in v Vzhodni Nemčiji.

■ V starosti 85 let je umrl v Parizu bivši francoski general Roul Salan, ki je postal znan vsemu svetu, ko se je leta 1961 uprl francoski zakoniti vladi, katero je tedaj vodil general De Gaulle, ker se ni strinjal z generalovo odločitvijo, da Alžirija, do tedaj francoska kolonija, postane svobodna država. Naslednje leto je bil aretiran v Alžiru, potem ko je bil na čelu tajne teroristične nacionalistične organizacije OAS, ki je povzročila tako v Alžiriji kot Franciji nad tisoč atentatov (tudi na De Gaullea je bil izvršen neuspešen atentat) in zakrivila smrt več kot sto ljudi. Salan je bil obsojen najprej na smrt, nato pomiloščen na dosmrtno ječo, že leta 1968 pa spuščen na svobodo.

■ V Londonu je prišlo do poskusa ugrabitve, ki pa ni uspel, ker je britanska policija pravočasno posegla vmes. Skupina plačancev je ugrabila bivšega nigerijskega ministra za prevoze Dikka, ki se je po vojaškem udaru v Nigeriji pred šestimi meseci zatekel v britansko prestolnico, kjer je brezskrbno živel, saj si je kot minister prisvojil ogromno premoženje. Sedanja vojaška vlada bi ga seveda rada postavila pred sodišče, pa se je poslužila plačancev, ki so Dikka ugrabili, narkotizirali in spravili v zabojo, kateri je bil označen kot diplomatska pošiljka, na-

menjena nigerijskemu zunanjemu ministru. Seveda se sedaj nigerijska vlada spreneveda, britanski vladi pa tudi ni po volji, da na njenem ozemlju ugrabljajo osebe, čeprav so skorumpirani bivši ministri. Vsekakor pa je za Dikka minilo brezskrbno življenje, kajti odslej bo moral stalno paziti na svojo osebno varnost.

■ V Moskvi že nekaj časa velja, da imajo veleposlaniki vseh držav, s katerimi ima Sovjetska zveza normalne diplomatske odnose, na svoj državni praznik pravico nastopiti na državni televiziji s pozdravnim govorom. Tako se je prijavil za pozdrav ob ameriškem državnem prazniku 4. julija tudi severnoameriški veleposlanik Arthur Hartman. Pa so mu sporočili, da njegov pozdrav ni zaželen, češ da ne odgovarja trenutnemu vzdušju med SZ in ZDA. Mnogi mislijo, da je sovjetske oblasti zbudel predvsem tisti del nesojenega Hartmanovega govora, v katerem ta omenja ameriško pripravljenost za pogajanja brez omejitev s SZ in željo ameriške vlade po mirnem in konstruktivnem reševanju »vseh odprtih vprašanj med vesililama«. Taka Hartmanova izjava bi bila namreč v polnem nasprotju s komentariji, ki jih daje zadnje čase o tem sovjetska televizija.

■ Precej nezadovoljen se je iz Moskve vrnil britanski zunanji minister Geoffrey Howe s svojega dvodnevnega obiska. Dejal je, da se Moskva noče vrniti k pogajanjem v Zenevi in da ne sprejeti ameriškega predloga o demilitarizaciji vesolja, češ da ni iskren. Obžaloval je tudi dejstvo, da sovjetski voditelji nočejo ničesar slišati v prid konfiniranemu ruskemu fiziku Saharovu. Delno plodni so bili edine razgovori o gospodarskem sodelovanju med obema državama.

■ Sovjetska varnostna služba je v Moskvi za nekaj ur pripravila dva severnoameriška diplomata Johna Purnella in Georgea Glassa, ki sta se stala z neko sovjetsko državljanko. Verjetno jima je želela izročiti neke listine v zvezi s konfiniranim oporečnikom Andrejem Saharovom. Tudi bivši izraelski predsednik Efraim Katzir, ki se je v Moskvi udeležil nekega znanstvenega kongresa, je doživel policijsko zasliševanje, ki je trajalo poldrugo uro, ker je želel obiskati neko judovsko družino.

■ Zahodnonemški kancler Helmut Kohl je obiskal pretekli teden Argentino, v ka-

Srečanje novih oblastnikov s slovenskimi škofi

Novi predsednik Komisije SR Slovenije za odnose z verskimi skupnostmi dr. Boris Frlec, ki je hkrati tudi podpredsednik slovenskega izvršnega sveta, se je 28. junija prvič srečal z ljubljanskim nadškofom in metropolitom Alojzijem Šuštarjem ter njegovima pomožnima škofoma dr. Stanislavom Leničem in Jožefom Kvasom. Srečanja sta se udeležila tudi predsednik slovenskega izvršnega sveta Dušan Šinigoj, ki je bil doslej predsednik Komisije za odnose z verskimi skupnostmi ter namestnik predsednika komisije Franc Pristovšek.

Pogovarjali so se o sedanjem stanju odnosov med družbo in katoliško Cerkvijo v Sloveniji.

teri se je zadržal štiri dni. Za Kohla je nemško-argentinsko sodelovanje zelo pomembno, saj lahko veliko pripomore k ohranitvi miru in h gospodarski stabilizaciji Argentine, je pa izrekel pomisleke za nove nemške naložbe v tej deželi, dokler se ne uredi odplačevanje sedanjih argentinskih dolgov. Argentinski predsednik Alfonsin pa je ostro obsodil sedanjí neuravnovešeni položaj med bogatimi državami Severa in revnimi Juga, kar je Latinsko Ameriko spremenilo v območje, ki vedno bolj krvavi, ker mora svoje naravno bogastvo odvajati bogatim državam ne da bi imela od tega lastno korist. Ta odnos Sever-Jug začena narode še bolj deliti kot Vzhod-Zahod in lahko povzroči med njimi nepremostljiv prepad.

■ V libanonski prestolnici Bejrutu so po desetih letih državljanske vojne pretekli teden odstranili pregrade med muslimanskim (zahodnim) in krščanskim (vzhodnim) delom mesta. Odstranitev ovir, ki jo izvaja nova libanonska vojska, pa je zelo zamudno, saj je vse območje polno neeksploziranih izstrelkov in postavljenih min, vojski pa tudi primanjkuje strokovnjaki in ustrezna mehanizacija.

■ V Pekingu se je vrnil iz Moskve kitajski podminister za zunanje zadeve Kijan Kičen, ki se je tam mudil štiri dni. Na vprašanje, ali so bile pri razgovorih premoščene ovire za normalizacijo sovjetsko-kitajskih odnosov je Kičen suho odgovoril: »Ne!« Normalizacija s SZ pomeni za Kitajsko med drugim zmanjšanje sovjetskih čet ob kitajski meji, umik istih čet iz Afganistana in Mongolije ter vietnamskih iz Kampučije. Očitno ostaja Moskva za te zahteve gluha.

Slovenski duhovniki v revoluciji

V Zagrebu je 1982 izšla knjiga Cirila Petešiča »Katoliško svečenstvo u NOB 1941-45«. NOB (Narodno osvobodilna borba) je v tej zvezi povsem napačna označba, ker pisec opisuje in našteva duhovnike z vidika revolucije. Ako bi res šlo za duhovnike, naklonjene osvoboditvi naroda izpod tujega okupatorja Slovenija ni poznala med svojimi duhovniki izdajalca. Nastala pa je v letih 1941-45 neka diferenciacija med maloštevilnimi, ki se niso upali izreči proti revoluciji s posamezniki, ki so revolucijo podpirali in ogromno večino, ki je revolucijo odklanjala.

Štajerska. Tu se soočimo s trpljenjem duhovnikov takoj po nemški okupaciji. 193 duhovnikov je bilo pognanih na Hrvaško. Paveličeve oblasti jih niso ravno gledale prijazno, toda hrvaška duhovščina jih je vse sprejela in namestila po raznih župnijah. Do 30 duhovnikov je ustaška oblast na Hrvaškem zaprla in 8 od teh je pustilo svoja življenja v Jasenovcu. Obtožba, brez vsakih zasluzanj, dokazov je bila »povezava« s partizani. Kardinal Stepinac je odločno protestiral zaradi teh likvidacij, toda bilo je prepozno.

Med štajerskimi duhovniki, ki so sodelovali z revolucijo, lahko sem štejemo le Jožeta Lampreca in Franca Smona, oba pripadnika predvojnega marksističnega kroga v Celju. Matija Medveček je bil pregnan na Hrvaško. Mnogo je pomagal pravoslavnim in končal je na partizanskem ozemlju, kjer je vršil le versko delo. Prevzel je razne funkcije pri frontnih organizacijah hrvaške komunistične partije, po revoluciji pa je postal predsednik Cirilmetodovskega društva v SRS Sloveniji.

Ljubljanska pokrajina. V knjigi sta omenjeni dve skupini: frančiškani z bratom dr. Angelikom in dr. Romanom Tomincem na čelu. Druga skupina je od pisatelja Franca Finžgarja, v kateri so imenovani univerzitetni profesorji dr. Janez Fabijan, dr. Anton Trstenjak in dr. Janez Janžekovič, kateheti prof. Jože Košir, prof. Matkovič in prof. Franc Lipičnik, ki je bil glavni povezovalac med simpatizerji OF in KPS.

Prekmurje. Madžari so na tem teritoriju uvedli prisilno asimilacijo z madžarsko povsem osrednjo. Kot prve žrtve te asimilacije so bili duhovniki, ki so jih premestili v notranjost Madžarske. Ker se je pojavila revolucija le kasno, Prekmurje ni terjalo mnogo žrtev, ki bi padle po bratomorni roki. Tragičen je primer duhovnika Danijela Halasa. Sodeloval je po trditvah v knjigi z OF in bil ustreljen po Madžarih. Poznavalci razmer pa pravijo, da je v pridigi svaril pred komunizmom, nakar so komunisti s poznanim pisateljem Prekmurja organizirali njegov skriven umor. Truplo so našli v Muri. Ta duhovnik ima spomenik, postavljen po Cirilmetodovskemu društvu na Brezjah z označbo, da je padel kot žrtev »faziizma«.

Primorska. Omenjena je podporná akcija internirancem v Gonarsu po goriškem kanoniku msgr. dr. Mirku Brumatu in drugih duhovnikih. Diferenciacija med duhovniki se pojavi šele po kapitulaciji Italije. Ker so bili po tej dobi komunisti vsepovsod prisotni velja komentar, ki so ga objavili domobranci v »Vesti« dne 23. januarja 1943: Vplivu dr. Iva Juvančiča in grožnjam OF se lahko pripiše, da se redko kateri duhovnik (na Primorskem) upa javno nastopiti proti partizanom. Glavno delo torej, da ni prišlo do ostre konfrontacije med duhovniki na Primorskem je opravil dr. Ivo Juvančič, bogoslovni profesor v Gorici. Ta vplivni duhovnik je realno ocenil, da je šlo pri Slovencih na Primorskem v prvi meri za narodno osvoboditev, dočim je socialna revolucija bila na drugem mestu. Bolj naiven pa je bil, ko je obsodil linijo domobrancev, češ da se vero, cerkev in katolištvo ne sme braniti z orožjem v roki. Ni bila samo vera posred!

Dr. Metod Mikuš je omenjen samo pod črto. Nenavadno, ker ta duhovnik je verjetno edini, ki je v celoti sledil partijski liniji. Zalostni spomenik, ki si ga je postavil z grozoto v dolenski vasi Zvirčce, najstrašnejšim mučenjem kaplana Novaka in učiteljice Čebulj in porušenjem Zvirč po partizanih je verjetno tudi za pisca preobleč.

ZU

Polemika v „Novi reviji“ se nadaljuje

V zadnji številki našega lista smo poročali o polemiki, ki jo vodita že nekaj tednov v »Književnih listih«, četrtkovni prilogi ljubljanskega »Dela« profesorja ljubljanske univerze Andrej Kirn in Leo Sešerko. Povod jima je dal intervju dveh urednikov »Nove revije« Petra Vodopivca in Tarasa Kermaunerja z duhovnikom dr. Rudijem Koncilijo. Ta je namreč v zvezi s pok. škofom Rožmanom postavil zahtevo, naj se polpretekle zgodovine piše objektivno. Kirn in Sešerko sta to popolnoma upravičeno zahtevo obrnila tako, da hoče »Nova revija« škofa Rožmana rehabilitirati, obenem pa udarila po Vodopivcu in Kermaunerju, posredno pa še po ministru za prosveto pri slovenskem izvršnem svetu (vladi) prof. Kmeclu.

V zadnjih »Književnih listih« od 5. julija se je spet oglasil Leo Sešerko. To pot mu služi škof Rožman za odskočno desko, da vzame v obrambo škofa Grmiča, ki ni postal rezidenčni mariborski škof. »Novi reviji« očita, da prispeva k utrjevanju nestrpnih odnosov med vernimi in nevernimi s tem, da sistematično skuša zgraditi vrsto mitov n. pr. da je bil že Lenin stalinist, Grmič da je klerikalec, škof Rožman pa duševni mučenik.

»Nova revija« da je s svojim intervjujem o problematiki škofa Rožmana izzvala k besedi o tistem, kar se je zgodilo »nad Grmičem, ki je bil pomožni škof, ko pa naj bi bil polnoljovno imenovan, je bila nad njim izvršena poslednja sodba papeža in cerkvene hierarhije... Opušitev Grmičevega imenovanja je zaušnica vsenu tistemu upanju in hrepenenju v slovenski cerkvi (piše z malo,

14. festival domače glasbe v Števerjanu

Poletnih praznikov, ali po domače »šager« je v tem času na pretek. Vsa kulturna in športna društva prirejajo tovrstne prireditve. Števerjanski festival domače glasbe pa ne sodi med te, saj ga je štirinajstletna tradicija pripeljala do ravni, ki jo dosegajo redke kulturne prireditve v zamejstvu.

Dokaz o tem je dejstvo, da so letošnji nedeljski, finalni koncert v neposrednem prenosu oddajale tri slovenske radijske postaje: Trst A, Koper in Ljubljana, tako da je števerjanska prireditev zajela res veliko večino slovenskih krajev. Nekaj podobnega se je doslej pripetilo le parkrat. Zato pa sta organizatorja, SKPD »F. B. Sedej« in ansambel Lojzeta Hledeta zadovoljna in obenem poplačana za trud, ki ga vsako leto vlagata v pripravo festivala. Imela sta pri tem podporo raznih ustanov, saj sta letos naklonila pokroviteljstvo tako števerjanska občinska uprava kot Briška gorska skupnost poleg še nekaterih drugih ustanov in podjetij.

V spodbudo organizatorjem pa ni samo uspeh, ki ga beleži festival iz leta v leto, pač pa tudi zanimanje in zavzetost, s katerima priskoči na pomoč mladina iz Števerjana in rekli bi, skoro vsa vas. Ni se treba zato bati, da bi prireditev sčasom postala nezanimiva za tiste, ki jo bodo v prihodnje organizirali. Mogoče ji bo treba dodati še kakovo novost ali spremeniti tekmovalno obliko, saj se nudi priložnost za tako spremembo kot je števerjanski festival prav na pragu petnajstega jubileja.

Za letošnji 14. festival, ki se je odvijal med starimi zidovi Formentinijevega parka, se je prijavilo 17 ansamblov, nastopilo pa 14. Zastopali so vsa Slovenijo, Koroško in Slovence iz naše dežele, tako da je bil seznan nastopajočih ansamblov naslednji: Medijski odmev iz Zagorja ob Savi, Podkrajski fantje iz Titovega Velenja, Korenika iz Smihela, I Bintar's iz Benečije, Rajmund Obermajer iz Ljubljane, Miran Mravlje iz Zirov, Franci Zeme iz Vojnika, Tina Stare iz Domžal, Ivan Rutar iz Škofje Loke, Bratje Krt iz Stranj, Rogaški instrumentalni kvintet iz Rogaške Slatine, Rž iz Cerkelj, Adria iz Gorice ter Mladinski orkester KUD Svoboda iz Renč.

Od teh je nekaj prvič nastopilo v Števerjanu. Tako ansambel Rž iz Cerkelj, ki je po uspehih na ptujskem festivalu tudi v Števerjanu prejel nagrado za najboljšo

melodijo in skupno z Rogaškimi instrumentalnim kvintetom še nagrado za najboljšo izvedbo Kvinteta. Prvič je nastopil tudi ansambel Korenika, ki je prejel tudi nagrado za najboljši zamejski ansambel. Svoj krstni nastop pa je imel ansambel »Adria« iz Gorice, ki se je dobro odrezal, čeprav se ni uvrstil v finale. Upati je, da bodo fantje nadaljevali in vsaj po prikazani dobri volji si lahko obetamo, da bodo kmalu lahko posegli po kateri izmed nagrad.

Med drugimi nagrajenimi ansambli je še ansambel Ivana Rutarja iz Škofje Loke, ki je prejel nagrado za najboljšo izvedbo tria. Občinstvo pa je nagradilo ansambel Francija Zemeta iz Vojnika, ki je zaradi svojih mladih in nadarjenih članov že tretjič zapored prejel to nagrado.

Komisijo za glasbo, ki je izbrala najboljšo ansamble, so sestavljali Lojze Hledeta, Boris Hladnik in Alenka Černic iz Števerjana ter Tomaž Tozon, Marjan Stare in Brane Golob iz Ljubljane. Komisija za besedila (Loreta Humar in Ambrož Kodelja iz Števerjana in Tomek Vetrh iz Gorice) pa je nagrado za najboljšo besedilo prisodila Ivanu Malavašiču za pesem »Na bregovih Soče«, ki jo je izvajal ansambel Mirana Mravlje iz Zirov.

Kot že omenjeno, so nedeljski del prireditve neposredno prenašale tri radijske postaje, ki so z Valenčičem in Vodopivčevom poskrbele še za napovedovanje. Kot humorist pa je nastopil Tone Tornezz. Sobotni in finalni del je povezoval Marjan Šneberger, ki se je obiskovalcem festivala močno priljubil zaradi svoje sposobnosti in prijaznosti. Naj omenimo tu še nekaj uglednih gostov: števerjanskega župana Klanjščka in goriškega Scarana, predsednika Briške gorske skupnosti Corsija, predsednika goriške SSK Gradnika, pokrajinskega odbornika dr. Mirka Špaca-pana in še druge. Pogrešali pa smo predstavnik zvez in svetov, v katere je SKPD F. B. Sedej včlanjeno.

Letošnji festival je torej po mnenju vseh uspel, vendar ne le zaradi lepega vremena in očarljivega okolja, v katerem se je odvijal, pač pa tudi zaradi števila in kvalitete nastopajočih, množične udeležbe obiskovalcev in zaradi lepih in nepozabnih vtisov, ki jih je zapustil v srcih tistih, ki so prišli v Števerjan. Prihodnje leto pa bomo skupno in s še večjo radostjo v srcih praznovali 15. jubilej.

d. t.

tržaške novice

Draga 1984

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu je izdelalo program za letošnje tradicionalno srečanje zamejskih Slovencev ali Draga '84. Srečanje bo od petka 31. avgusta do nedelje 2. septembra.

V petek 31. avgusta bo začetek v Peterlinovi dvorani v Trstu, naslednja dva dneva pa se bo nadaljevalo na Opčinah v Marijanišču. Na sporedu so predavanja o nekaterih aktualnih problemih sedanje slovenske stvarnosti v zamejstvu, združstvu in v Sloveniji.

Tako bodo v petek na vrsti »Vprašanja slovenstva v očeh mlade zamejske generacije«, v soboto »Vprašanja pola sodobnega slovenstva«, v nedeljo dopoldne »Med vero in nevero«, popoldne pa »Kje, domovina si?«. Predavatelji bodo iz Slovenije in izven Slovenije.

Skupno tržaško romanje v Marijino Celje

V petek 6. julija na noč so se srečno vrtnili s petdnevnega romarskega potovanja naši tržaški rojaki, ki so najprej obiskali Dunaj in se tam ustavili tri dni, na povratku pa obiskali znano božjo pot v Marijinem Celju na Zgoranjem Štajerskem. Podrobnejše poročilo objavimo prihodnjič.

Dr. Štoka opozoril na odprta vprašanja slovenske manjšine

Deželni svetovalec SSK in predsednik Posebne deželne komisije za zunanje stike dr. Drago Štoka se je v petek 6. julija sestel s senatorjem Armandom Cossutto, predsednikom medparlamentarne komisije za stike z deželami. Na srečanju, pri katerem je bil prisoten tudi novozvoljeni evropski poslanec Rossetti, je dr. Štoka opozoril senatorja Cossutta na odprta vprašanja slovenske narodnostne skupnosti v Italiji in na potrebo po izglasovanju globalnega zaščitnega zakona. Cossutta je pokazal svojo pripravljenost glede podpore pri odobritvi zakona o globalni zaščiti slovenske manjšine v Italiji.

Zborovanje ob 20-letnici naše dežele

V tržaški Trgovinski zbornici je bilo 6. in 7. julija zanimivo zborovanje ob 20-letnici dežele Furlanije-Juljske krajine. Vodil ga je odv. Turello, predsednik deželne sveta, ki je v začetku svojega govora poudaril njunost, da se zaščitijo manjšine, med njimi seveda tudi slovenska narodna skupnost v Italiji.

Bili so prisotni vidni državni politiki, med njimi senator Armando Cossutta in predsednik deželne odbora A. Comelli. Študijsko srečanje, ki ga je organiziral inštitut ISGRE je bilo deležno vsestranske pozornosti. Govora je bilo o enotnosti naše dežele, o narodnostnih skupnostih, o ekonomskih in socialnih problemih našega območja. Skoro vsi prisotni so poudarili dejstvo, da je naša dežela v teh 20 letih napravila velike korake v dobrot našega ljudstva, saj je med tem prizadel potres in druge nevarnosti.

V diskusijo je posegel tudi deželni svetovalec dr. Drago Štoka, ki je med drugim govoril o problematiki slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. Dejal je, da lahko pripoznamo določene korake dežele Furlanije-Juljske krajine, vendar da je cilj slovenske narodnostne skupnosti njena globalna zaščita. In v to je treba usmeriti vse sile.

Razprava o pristaniški dejavnosti

V torek 3. julija je bila v deželnem svetu Furlanije-Juljske krajine razprava o pristaniški dejavnosti v naši deželi. Deželni svet je soglasno sprejel resolucijo o povečanju konkurenčnosti tržaškega pristanišča in za ovrženost tistih v Trziču in Nogarju. Deželni odbor poziva rimsko vlado, naj s finančnimi sredstvi podpre dejavnost pristanišč v Furlaniji Juljski krajini in naj tržaškemu prizna mednarodno vlogo.

Razprava je bila zelo živahna. Daljši poseg je imel tudi svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka. Dejal je, da je propadanje tržaškega mesta, oziroma vsega področja dežele Furlanije-Juljske krajine vzdolž meje očitno in napreduje v pospešenem ritmu. Naraščanje nezaposlenosti kljub demografskemu padcu je eden izmed dokazov, kako Trst nima prave gospodarske politike. Izход iz sedanje gospodarske krize, je poudaril Štoka, je v dolgoročnem gospodarskem programiranju, ki naj z uvedbo novosti v moderni

tehnologiji in z usklajevanjem pobud skrbni za razvoj štirih tradicionalnih stebrov tržaškega gospodarstva: pristanišča, industrije, obrtniške in drugih pomožnih dejavnosti. Poleg tega pa je treba ukrepati prav tako v korist kmetijstva.

Tržaško pristanišče, je dejal Štoka, je področje, ki najbolj dokazuje mednarodno vlogo Trsta in njegovega gospodarstva. Pomembnost Trsta je prevoz blaga med srednjo Evropo in prekmorjem. Med vsemi italijanskimi pristanišči odpade na Trst 75% prometa z državami Tretjega sveta. Trst je edino pristanišče v Italiji, katerega promet se kljub krizi ni zmanjšal. Vendar je tržaško pristanišče v velikih finančnih težavah. Zaradi tega mu je treba dati čimprej popolno avtonomijo ter ga ločiti od zakonskih predpisov, ki urejajo obratovanje drugih italijanskih pristaniških krajev.

O ljudskih gradnjah in pokopališču na Opčinah

Pokrajinski izvršni odbor SSK v Trstu je na svoji redni reji 4. julija obširno razpravljalo o načrtih za tako imenovane ljudske gradnje (PEEP) na Opčinah, ki izhajajo še iz leta 1978 in jih zainteresirane zadruge hočejo zdaj v celoti izvesti, čemur se iz razumljivih razlogov upirajo predvsem domačini.

SSK načelno odklanja takšne krivične posege po zasebni lastnini našega človeka, kateri se je s trdim delom več rodov pridobil skromno premoženje, ki mu ga sedaj na osnovi krivičnih zakonov hočejo razlastiti tako rekoče zastoji. Vse to se dogaja prav v trenutku, ko tržaško prebivalstvo stalno upada in je v mestu polno praznih stanovanj in ni zato nobenih stvarnih potreb za nove gradnje, za katere med domačini sploh ni povpraševanja.

Zato bo SSK storila vse, kar je v njeni moči, da se načrti PEEP ustavijo oziroma omejijo na stvarne potrebe in prenešjo na druga področja, kjer bo škoda manjša. Zato izgleda nekam čudno, da zadruge in z njimi občina postopajo s takšno naglico, ko je vendar znano, da ne obstajajo drugi po zakonu predpisani pogoji za izdajo gradbenega dovoljenja. Med temi je na prvem mestu ureditev vseh kanalizacijskih del, c katerih nihče ne govori. Zdravstveno-higienski urad je že dal vedeti, da ne misli izdati gradbenega dovoljenja, dokler ne bo urejeno vprašanje kanalizacije, ker bi drugače zagrešil hudo protizakonito dejanje. Zato je še možno, da se sedanji načrti pregledajo, omejijo površine in po možnosti poiščejo nova področja.

Da pa je z dobro voljo mogoče reševati probleme naših ljudi, dokazuje primer pokopališča, prav tako na Opčinah. Pred kratkim je bil namreč dokončan strokovni izvid o geološki naravi zadevnega zemljišča, ki se ugodno izraža o namembni omenjenega zemljišča za razširitev pokopališča. SSK izraža zadovoljstvo, da je vprašanje razširitve openskega pokopališča na dobri poti in se bo tako rešilo v skladu z željami in zahtevami domačega prebivalstva. Enako bi se lahko razširila pokopališča tudi v drugih okoliških krajih kot npr. v Barkovljah, na Kontovelu, v Škednju in drugod, če bi se prizadeti prebivalci za to trdno zavzeli.

Streli na mej

Pravijo, da je jugoslovanski socializem bolj človečanski kot tisti iz držav realnega socializma, tj. sovjetskega bloka. Ko pa človek bere, kako jugoslovanski granicar hladnokrvno ubije pri prehodu meje prebežnika, se mora vprašati, le kje je ta razlika.

Spet se je konec preteklega tedna zgodilo, da je kri orosila mejno območje. Neki Jugoslovjan, baje Črnogorec, je potem ko je prišel na prostost (bil je predhodno že kaznovan) poskusil priti pri Škofijah v Italijo, seveda ne po zakoniti poti. Mejni stražar je nemudoma streljal nanj. Prebežniku je še uspelo, da je prišel na italijansko ozemlje, kjer je obležal smrtno zadet. Ali hočejo res jugoslovanske oblasti napraviti iz svoje meje Zid sramote v Vzhodnem Berlinu, kjer se vsak poskus pobega konča s streljanjem na človeka?

Hud požar, ki ga je povzročila strela, je v mestu York v Angliji zelo poškodoval eno najlepših srednjeveških katedral iz 12. stoletja. Zrušil se je del strehe, velika škoda pa je nastala tudi na barvnih oknih, ki so zaradi ognja popokala.

SLOVENSKA SKUPNOST

Mladinski sekciji iz Trsta in Gorice ter sekcija Rojan-Greta-Barkovlje

vabijo na

NAS PRAZNIK V BARKOVLJAH
v nedeljo 15. julija

na sedežu Slovenskega kulturnega društva »Barkovlje« (ul. Cerreto 12), vhod na ul. Bonafata.

17.00 odprtje kioskov;

19.00 kulturni spored: govornica bosta prof. Jure Štokar in Ivo Jevnikar;

20.00 igra ansambel »Zvezde« z Opčin.

V primeru slabega vremena pa praznik v društveni dvorani. Postregli vam bomo z barkovljanskimi posebnostmi: »karamalli«, »fanciji za dušo«, domačim pecivom, dobro kapljico... Pristrčno vabljeni!

Iz Slovenije

Praznik v Kopru

Božje ljudstvo koprsko škofije je v nedeljo 8. julija skupaj s svojim škofom dr. Janezom Jenkom v veselju in hvaležnosti obhajalo zlatomašniški jubilej in 20-letnico službe prvega pastirja Cerkve na Primorskem.

Slovesnost je bila ob 17^h in je trajala dve uri. Verniki so napolnili stolnico, mogočno petje (izvajali so Tomčev latinško mašo) je slovesnosti dalo poseben pečat zbranosti, številni pozdravi, voščila in čestitke v sami stolnici (kakor tudi med obedom) so poudarili delo in zasluge g. škofa slavljence, darovi posameznih dekanij so izrazili škofu hvaležnost za ljubezen in skrb. Ob oltarju so bili slovenski škofje: Suštar, Kramberger, Lenič, Smej in Kvas. Somaševal je tudi beograjski nadškof Turk, ki je sam zlatomašnik. (Pri večerji se je pridružil še poreški škof Bogetič, ki je bil prej zadržan z birno.)

Povabljeni škofje iz Vidma, Gorice in Trsta so bili zadržani pri bogoslužju v Ogleju, bila pa sta prisotna škofova vikarja iz Trsta (dr. Škerl) in Gorice (dr. Simčič). Zdi se, da je bila pri oltarju ali v cerkvi skoraj vsa duhovščina koprške škofije in duhovni zastopniki iz vse Slovenije.

Slavnostni govor je imel slovenski metropolit Alojzij Suštar, ki je po častitkah prikazal lik dobrega pastirja. Pri slovesnosti smo slišali v italijanščini berilo, pesem in kratko zahvalo g. slavljence.

Se enkrat čestitamo tudi mi in želimo slavljencu obilo božjega blagoslova pri njegovem delu.

Tisoč mladih in peš romalo

V noči med 29. in 30. junijem se je nad 600 mladih sredi naliva odpravilo iz Ljubljane na Brezje, okrog 400 pa jih je prišlo na Ptujsko goro iz Prekmurja, Maribora, Haloz, Slovenskih gor, v Dravskega in Ptujkega polja. Romarska pota so se vlekla v štajersko in gorenjsko Marijino svetišče, kjer sta škofa — na Brezjah Jožef Kvas, na Ptujski gori pa Franc Kramberger — z duhovniki somaševalci vodila sklepno bogoslužje.

»Odpri za božjo govorico stvarstva« je bilo geslo romarjev na Ptujsko goro. V svojem nagovoru je škof Kramberger med drugim poudaril, da je treba na vse strani »gledati s srcem, da bi spoznali in drugim posredovali božjo ljubezen, ki se razodeva med nami«. Ansambel Shalom iz Ptujja je s svojim igranjem in petjem spremljal mašno daritev, ki jo je s 36 duhovniki vodil škof Kramberger. V cerkvi so se po maši razdelili v 21 skupin in premišljevali o odprtosti za božjo govorico stvarstva.

V šentfinski in kranski cerkvi so »ljubljski romarji« naredili postajo — v molitvi, pesmi in premišljevanju. Na Brezjah jih je med mašo nagovoril škof Kvas. Da bi se znali pogovarjati z Bogom in med seboj, je mlade navduševal škof. Z Bogom v stiski, v molitvi, v veselju. Toda »potrebna je vera, kajti v prazno ne moreš govoriti«, v nekoga moraš postaviti svoje upanje. Beseda pogovora mora iz srca k srcu. »Če verujem, upam in ljubim, mi bo pogovor z Bogom postal lahek, lep. Če je v srcu ljubezen, bom tudi s človekom — bratom — govoril človeško!

Po naključju je zahodnonemški policiji uspelo aretirati v Frankfurtu šest teroristov levičarske Frakcije rdeče armade (RAF). Trije med njimi so ženske. Zvezni notranji minister Zimmermann je po aretaciji teroristov dejal, da je ta akcija sicer lep uspeh policije, a obenem potrdilo, da so teroristi v ZR Nemčiji še vedno delavni.

Tretji slovenski zamejski skavtski jamboree

V Globasnici na Koroškem bo od 17. do 31. julija izredna slovenska skavtska prireditev: tretji zamejski jamboree. Gre za skupen tabor tržaških, goriških in koroških skavtov in skavtinja. Taki veliki pobudi sta bili že leta 1976 v Pinedu v pordeonski pokrajini in leta 1979 v dolini Koritnice pri Logu pod Mangartom. Vsakokrat so skavti proslavljali kako pomembno obletnico. Prvi jamboree so priredili ob 25-letnici ustanovitve Slovenskih tržaških skavtov in torej začetka slovenskega skavtizma v zamejstvu.

Leta 1979 so se spomnili 20-letnice ustanovitve tržaških skavtinja in koroških skavtov in 15-letnice ustanovitve goriških skavtov. Obakrat je več sto udeležencev in še večje število obiskovalcev odneslo nepozabne vtise.

Na prvih dveh jamboreejih so bili v ospredju Tržačani in Goričani, letošnji jamboree pa bo potekal v znamenju 25. obletnice ustanovitve Slovenskih koroških skavtov. Srebrni jubilej imajo tudi tržaške skavtinja. Izredno pomembno bo dejstvo, da bo jamboree na slovenskem Koroškem v Avstriji. Predvidena je udeležba kakih 300 mladih fantov in deklet (najmlajši — veeverice in volčiči — imajo tabore posebej), ki bodo razdeljeni na pet podtaborov: 2 tržaška, 2 goriška in enega koroškega. Zraven bo še manjši tabor starejših tržaških članov in članic, ki bodo pred jamboreejem opravili pet dni potovalnega tabora od Celovca do Sel in Globasnice.

Geslo III. jamboreeja je: Pogumno zvesti izročilu! Simbol pa bo ogenj, ki ga bodo prižgali ob odprtju in bo gorel do konca tabora. Povezanost tržaških, goriških in koroških bratov in sester pa bo prišla že na zunaj do izraza s posebnim jamborom s tremi drogovi in skupnim drogom z zastavo III. jamboreeja. Vsak dan si bodo podtabori izmenjavali vode, ki so osnovne skupine pri tej starostni veji organizacije. Program bo potekal lo-

čeno, vendar s številnimi skupnimi točkami.

Slovesni začetek bo v sredo 18. julija popoldne, zaključek pa v nedeljo 29. julija. Starše, goste in obiskovalce vabijo prireditelji v nedeljo 22. julija. Ob 11. uri dviganje zastav. Sledila bo maša na prostem, ob 16. uri pa bo slavnostni taborni ogenj.

V teku taborjenja bodo trije skupni tematski taborni ognji: 20. julija bo tržaški večer, 23. julija bo goriški večer, 26. julija pa koroški večer.

Pomembne točke bogatega tabornega sporeda so še: spoznavanje narodnih, kulturnih in političnih problemov Koroške in Primorske 19. julija; dan likovnega in literarnega izražanja 20. julija; taborna olimpiada 23. julija; skupni pohod na Pec 24. julija; dan skavtskih spretnosti 25. julija in dan zbranosti ob prisotnosti uglednih cerkvenih zastopnikov 26. julija.

Obeta se torej izredno bogato doživeti za vse udeležence in udeležence, obenem pa pomembno slavje naše mladinske stvarnosti, saj ima v njej skavtsko gibanje izredno važno mesto.

Kamenčki

Vprašanje pristojnim organom

Na festivalu v Števerjanu je neki profesor v pogovoru dejal: »Če so prijavitelji sodišču dva mlada skavta, češ da sta si v nedeljo 20. maja prisvojila pravice, ki gredo javnemu funkcionarju, ko sta urejala promet na Tržaški cesti, zakaj niso prijavitelji tudi tistih skavtov, ki so po manifestaciji očistili Travnik? Tudi ti so si prisvojili javno funkcijo, saj je čiščenje ulic in trgov opravilo občinskih javnih uslužbencev.«

Mislimo, da je pomislek na mestu.

(r+r)

Cerkvena slovesnost v Ogleju

V nedeljo 8. julija je bilo v Ogleju slovesno praznovanje sv. Mohorja in Fortunata, ki sta glavna zavetnika goriške nadškofije. V ta namen so prišli v tamkajšnja baziliko vsi štirje škofje iz naše dežele: p. Bommarco iz Gorice, msgr. Belomi iz Trsta, msgr. Battisti iz Vidma in msgr. Freschi iz Pordenona.

Ob lepi udeležbi vernikov iz vseh teh škofij so opravili sv. mašo v koncelebraciji, ki jo je vodil tržaški škof. Ta je imel tudi slavnostno pridigo, ki je mučeništvo svetih oglejskih zaščitnikov povezal z današnjimi časi ter opozoril, da je današnje mučeništvo drugačno, saj zahteva zlasti odpoved zemeljskim dobrinam in borbo zoper posvetnega duha. Zgled sv. Mohorja in Fortunata je sodoben tudi danes, saj mora kristjan odklanjati kompromise s svetom in pričati predvsem z dejanji za Kristusa.

Tri mašna berila so bila prečitana v jezikih prebivalstva tega območja; v slovenščini, furlanščini in italijanščini, komorni zbor od Sv. Justa v Trstu pa je svečanost oplešal z mašo »Hasscler« iz 16. stoletja.

Občinska seja v Sovodnjah

V četrtek 5. julija se je sestel občinski svet na svojo redno sejo. Svetovalec SSK Remo Devetak je zastavil vprašanje, zakaj 31. maja ni prišlo do odkritja dvojezične table ob poimenovanju ulice po padlih orožnikih v Petovljah kot je bilo napovedano. Zupan je odgovoril, da se je to zgodilo zaradi birokratskih ovir od zgoraj, pri čemer pa občinska uprava nima nobene krivde, saj je bil sklep o dvojezični tabli po obstoječih zakonih že polnomočen.

Svet je odobril 100.000 lir podpore PD Nediza iz Slovenske Benečije, ki je zaprosilo za prispevek ob izvedbi natečaja »Moj vas« v Špetru ob Nadiži. Odobren je bil tudi izvršilni načrt urbanizacijskih del v obrtniški coni v Malniščah (Rubije). Predvidena dela v omenjeni coni se bodo vršila samo na polovici ozemlja, kar bo zneslo 410 milijonov lir.

Odobrena je bila nadalje različica k okvirnemu načrtu pri obrtniški coni ob državni cesti pri gorškem letališču. Podžupan je poročal o posegih občinske uprave pri deželni v prid lastnikom tamkajšnjih zemljišč. Prvotni načrt je v zvezi z namero razširitve državne ceste predvideval 30 m varovalnega pasu, sedaj pa se ta pas skrči in bodo lastniki lahko zidali 10 m bližje cesti.

Ker predvideva goriška Krajevna zdravstvena enota ali šest ali osem področij, se je občinski svet opredelil za šest.

Pri odobritvi podaljšanja službe oskrbovanja ostarelih na domu do konca leta je odgovorni odbornik pozval svetovalce in tudi občane, naj prispevajo k izboljšanju službe s tem, da javijo nujne primere.

Pri točni »razno« je podžupan poročal o sestanku, ki ga je občinska uprava pripravila na Vrhu za lastnike zemlje, po kateri pelje cesta do bodočega kulturnega središča. Uprava bo to cesto razširila, ker se ji nudi priložnost, ko bo prišlo do ureditve ceste proti zaselku Črnci in bo podjetje, ki je prevzelo delo, cesto lahko zravnilo s svojimi stroji. Cesta naj bi postala široka 5,5 m, pas ob straneh pa po pol metra. Zaenkrat bo pa ostala neasfaltirana. Svetovalec R. Devetak je pri tem dodal, da je prav, da se ta cesta razširi, a obenem ponovno opozoril na potrebo po asfaltiranju odsekov občinskih cest na Vrhu k hišam št. 16A in 16B ter k hišam št. 56 in 57 na zgornjem koncu vasi. Zupan je zagotovil, da bo ta problem proučil in primerno ukrepal.

Svojevrsen protest tržiških ladjedelničarjev

Za 35 ur so delavci tržiške ladjedelnice blokirali letališče v Ronkah, da bi na ta način opozorili krajevne in rimske oblasti na izredno težaven položaj podjetja, ki je ostalo brez naročil.

Pri zasedbi letališča in glavne ceste, ki povezuje Trst z Benetkami je sodelovalo kakih 4.000 delavcev, ki so s protestno akcijo končali potem, ko je predstavnik vlade sporočil, da bo le-ta v najkrajšem času našla rešitev za ladjedelnico. Trenutno jih dela 1.700, 1860 pa jih je v dopolnilni blagajni, vendar ima težave z delom vsaj še 1.500 delavcev v drugih podjetjih, ki sodelujejo z ladjedelnico. Toda v podobnem položaju so tudi druge države

ladjedelnice, saj od januarja dalje niso prejele nobenega novega naročila. Vlada skuša premagovati krizo z omejevanjem dejavnosti, s tem pa prihaja do konfliktov zlasti med Trstom in Genovo. Tako so istočasno, ko so imeli tržiški delavci zasedeno ronško letališče, delavci genovske ladjedelnice Sestri zasedli prostore deželne vlade v Liguriji v protest, da namerava vlada preseliti sedež ladjedelniške družbe Fincantieri iz Genove v Trst.

Vzporedno s temi protestnimi akcijami je prekipelo tudi delavcem tržaškega Lloyda, ki so tudi šli na ulice in pred poslopjem deželne vlade protestirali proti nameri o združitvi vseh državnih pomorskih družb v eno s sedežem v Genovi. Delavci tržaškega Lloyda so zlasti prizadeali, ker je njihova družba pred kratkim izgubila redno progo iz Trsta proti vzhodnoafriškemu pristanišču.

Stevejanski vestnik št. 4

Izšel je malo pred 14. zamejskim festivalom domače glasbe. Na 14 straneh najdemo vrsto poročil in novic o dejavnosti številnih obččanov. Tako zvmemo, kako so Stevejanci volili 17. junija, ko so bile volitve za evropski parlament, da je postala voda na območju občine nepitna, da so se Vatikansko tajništvo, predsednik italijanske republike in poslanec evropskega parlamenta Otto von Habsburg zahvalili domačinu Alešu Komjancu za poklonjene buteljke vina. Urednikom Vestnika pa pri tem povemo, da Otto Habsburg ni samo »potomec slavne plemiške rodbine«, ampak mnogo več: potomec cesarske hiše Habsburžanov, saj je bil njegov oče Karel zadnji avstro-ogrski cesar in kralj, mati cesarica Cita pa še zdaj živi, stara nad 90 let.

V kroniki zvmemo o praznovanju Marije Pomočnice kristjanov na Jazbinah, o župnijskem romanju na Sv. goro 3. junija, o zaključnem nastopu gojencev krajevne glasbene šole, o občinski seji 19. junija, o nastopu dekleškega zbora v Zireh 27. maja in o sodnem pozivu, katerega so prejeli nekateri člani SKPD »F. B. Sedoj«, češ da so si prilasčali na veliki slovenski manifestaciji v Gorici 20. maja javne funkcije pri urejanju prometa, ko so samo vprašali skavte, obkoljene od orožnikov, kaj se je vendarle zgodilo... - ej

Mavhinje

Sv. birma. V nedeljo 1. julija popoldne je bila pri nas slovesnost sv. birme, pri kateri je prejelo ta zakrament 28 birmancev iz naše in 20 birmancev iz sempolajske župnije. Somaševanje je vodil nadškof p. Bommarco, ki je tudi podelil zakrament sv. birme. Nadškof je prvič prišel med našo župnijsko skupnost. Predstavnica župnijskega sveta prof. Vera Ban ga je pozdravila najprej v slovenščini in nato v italijanščini ter mu izrazila zadovoljstvo nad njegovim obiskom in željo, da bi ta obisk pripomogel k medsebojnemu razumevanju obeh narodnih skupin v župniji za skupno krščansko pričevanje. Nato je nadškofu izrazil dobrodošlico v slovenščini predstavnik birmancev Franko Fabec, ki je tudi povedal prošnjo, naj g. nadškof podeli zakrament krščanskega pričevanja in ureditve v veri. Somaševanje je msgr. Ivanom Kretičem in tajnikom don Armandom Zorzinom je vodil nadškof v slovenščini. Pridigo je imel v italijanščini, obredni nagovor pa v slovenščini. Birmance je v obeh jezikih predstavil domači župnik in prosil nadškofa, naj podeli zakrament sv. birme. Izrazil je tudi željo, naj bo ta obisk tudi prvo srečanje pastirja z verniki. Po maši so se birmanci še slikali z nadškofom. Pri bogoslužju so sodelovali nekateri pevci zbora Fantje izpod Grmade in domače cerkvene pevke. Vsa slovesnost je ob lepem in sončnem vremenu potekala pred župnijsko cerkvijo.

Romanje-izlet. Dva dni po birmi je domači župnik pripravil romanje-izlet v Sappado. Namenjeno je bilo predvsem domačemu cerkvenemu zboru. Udeležilo se ga je tudi več birmancev in strežnikov ter drugih župljanov. V torek 3. julija zjutraj je poln avtobus dobro razpoloženih romarjev-izletnikov odpeljal najprej proti Carnii, nato naprej do Sappade, kjer smo imeli v votivni cerkvi Kraljice miru sv. mašo. Po krajšem sprehodu po okolici smo šli h skupnemu kosilu. Med kosilom se je zunaj vlija ploha, nato je spet posijalo sonce, ki nas je spremljalo vso pot. Zato smo se nekateri s sedežnico

povzpeli na 1.700 metrov visoki Monte Ferro, odkoder je bil razgled po vsej dolini in bližnjih vrhovih. V Sappadi smo se zadržali še nekaj časa, nato smo se začeli vračati proti domu: po dolini Cadore in čez prelaz Mauria dospeli do Villa Santina. Predno smo prišli domov, smo se še po poti ustavili. Ves čas je bilo v avtobusu prijetno in veselo. Ob koncu se je mlajši udeleželec zahvalil domačemu župniku za vso skrb in prijetno potovanje ter se priporočil še za druge izlete. - Udeleženeec

Udeležencem potovanja v Španijo

Bliža se dan odhoda na to enajstnevno potovanje. V soboto 28. julija točno ob 5. uri zjutraj odpelje avtobus s Travnika v Gorici. Peljal bo po korzu Italija, skozi Štandrež, Sovodnje in Doberdob v Ronke, kjer pri Redipugli vstopi na avtocesto. Udeleženci iz Rupe in Peči naj čakajo na trgu ob vodnjaku v Zg. Gabrjah (ob 5,15), tisti s Tržaškega ob 5,30 pri župnišču v Doberdobu. Tam lahko pustijo tudi svoje avtomobile.

Za pot je potreben veljaven potni list ali še ne zapadla osebna izkaznica. Bodite točni, da ne zamudimo ladje-trajekta, ki odpelje iz Genove v Barcelono v zgodnjih popoldanskih urah.

OBVESTILA

Občina v Ronkah je pripravila v sodelovanju z večnamenskim kulturnim središčem istotam vrsto prireditev pod naslovom »Film, glasba, poletje 1984«, ki bodo potekale ves julij. Celotni program, tudi filmski, se razvija na prostem v poletnem vrtu Excelsior od 21. ure dalje. Ta teden in prihodnja dva so na sporedu razni filmi, zaključna prireditev pa bo v petek 27. julija z zborovskim koncertom in nastopom godbe na pihala G. Verdi iz Ronk.

Počitniška kolonija za otroke slovenskih šol

V petek 6. julija so odpotovali v gorsko kolonijo v Comegliansu otroci prve izmene; vrnil se bodo v ponedeljek 30. julija.

Letovanje otrok druge izmene bo od 30. julija do 23. avgusta. Starši, ki bi radi poslali svoje otroke (sprejmejo se otroci od 5. do 12. leta starosti) v kolonijo, jih lahko vpišejo v Gorici v pisarni uprave Katoliškega glasa na Placuti 18 (tel. 83177) vsak dan razen sobote od 9. do 12. ure; tam morejo dobiti tudi informacije in navodila.

V podeželskih občinah (Doberdob, Sovodnje, Steverjan, Krmin, Ronke itd.) se morejo otroci vpisati v pristojnem uradu svoje občine; v prošnji naj navedejo, da želijo iti v slovensko kolonijo, ki jo organizira Slov. Vincencijeva konferenca.

DAROVI

Za Katoliški glas: N. N. 50.000; Amalija Skočir, Milan 5.000; Milena Čevdek, Lignano 15.000 lir.

Za Katoliški dom: Marijina družba v Gorici 30.000; N. N. 20.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: N. N. 50.000; P. F. 60.000 lir.

Za zdravljenje Emila Valentinčiča: farani župnije Steverjan 250.000 lir.

Za cerkev v Steverjanu: sestre Milka, Marica in Alma Humar namesto cvetja ob smrti Justice Terpin 30.000; ob poroki Marjanke in Marika vsi, ki ju imajo radi 200.000 lir.

Za popravilo orgel v cerkvi na Opčinah: cerkveni zbor v spomin dolgoletnega organista in dirigenta prof. Staneta Maliča 140.000 lir.

Za MPZ Vesela pomlad na Opčinah: Pavla Gec 10.000 lir.

Za cerkev na Banah: N. N. v spomin na Ivana Sosiča 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Marija Sosič v spomin na moža Ivana 100.000; N. N. 100.000; Ana Čuk v spomin na moža Marina 50.000; Gina Antonac v spomin na strica dr. Alojza 50.000; družina Paulin-Sosič ob krstu malega Petra 50.000; Loricca Husu v spomin na očeta Ivana 10.000; N. N. italijanskega jezika 25.000; družina Skabar v spomin na Franca Guštin 10.000; družina Vitez ob krstu male Jennifer 15.000; razni 21.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Dora Giovannini 50.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 50.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Gabrje 17.000; N. N., Rupa 5.000; Violetta Reni v spomin sestre Milene 50.000; Dora Giovannini v spomin sina Stellia 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Ida Koshuta, Gorica 20.000 lir.

Za misijone: N. N. 100.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 15. do 21. julija 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Zaklad Sierra Madre«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Toč in kabaret... 14.10 Kulturna srečanja. 15.00 Na počitnicah. 16.00 Turizem. 17.00 Klasični album. 18.00 Marija Petaros: »Pod kostanjem«.

Ponedeljek: 8.20 Trim za vsakogar. 9.00 Otroški kotichek. 9.40 Film. 10.10 Koncert. 11.40 Zapiski na robu. 12.00 Ivan Tavčar: Izza kongresa. 13.20 Zbor Obala iz Kopra. 14.10 »Proti Rovtame«. 17.10 Klasični album. 18.00 Monografija.

Torek: 8.20 Turizem. 8.45 Konjček za vsakogar. 9.10 Zdravniški nasveti. 9.40 Niti življenja. 10.10 Koncert. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Ivan Tavčar: Izza kongresa. 14.10 »Sv. Vid - predmestje starega Trsta«. 15.00 Mladi mladim. 17.10 Klasični album. 18.00 Mark Twain: »Zabranjeno jabolko«.

Sreda: 8.20 Trim za vsakogar. 8.45 Domače živali. 9.15 Iz našega vsakdana. 9.45 Pesniki. 10.10 Koncert. 11.40 Zapiski na robu. 12.00 Ivan Tavčar: Izza kongresa. 13.20 Tržaški oktet. 14.10 »Sv. Vid v povaljni dobi«. 16.00 Folklor narodov Jugoslavije. 17.10 Klasični album. 18.00 »Dober večer my Lady«.

Četrtek: 8.20 Turizem. 8.45 Konjček za vsakogar. 9.10 Zdravniški nasveti. 9.40 Črtica. 10.10 Koncert. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Ivan Tavčar: Izza kongresa. 14.10 »Greta - od Mejakov do Sance«. 16.00 Natečajni slov. popevk... 17.10 A. Scarlatti: »Zmagoslavje častie, opera«.

Petek: 8.20 Trim za vsakogar. 8.45 Domače živali. 9.10 Po poteh kralja Ludvika II. 9.40 Slovenska poezija skozi stoletja. 10.10 Koncert Glasbene matice v Trstu. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Ivan Tavčar: Izza kongresa. 13.30 Akademski komorni zbor iz Kranja. 14.10 Greta. 17.10 Nabožna glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Otroški kotichek. 10.10 Koncert. 11.30 Ivan Trinko ob 120-letnici rojstva. 12.15 Na počitnicah. 14.10 Okostnjak v omari. 16.00 Po svetu sem in tja. 17.10 Klasični album. 18.00 Toč ali kabaret...

Šport

Mednarodni odbojgarski turnir za pokal mesta Gorice

V tednu od 22. do 28. julija se bo v Gorici vršil prvi mednarodni turnir v moški odbojki za ekipe izpod 17 let, ki se ga bodo udeležile državne reprezentance iz Italije, Francije, Belgije, Nizozemske in Švedske. Turnir organizira odborništvo za šport goriške pokrajinske uprave, ki ga predstavlja dr. Mirko Spacapan za SSK, ob sodelovanju z goriško občino in mestno ustanovo za turizem. Tekme bodo v telovadnici goriškega telovadnega društva (UGG) na Battistijevem trgu. Podrobnosti o tem zanimivem turnirju prihodnjic.

Romanje. Dvojezična sekcija občinske knjižnice v Romjanu obvešča, da bo v juliju odprta enkrat na teden in sicer vsako sredo od 15. do 18. ure. V avgustu bo ostala zaprta. Ta čas so že na voljo nove knjige, ki so bile pravkar nabavljene v Tržaški knjigarni in v goriški Katoliški knjigarni. V glavnem gre za otroško in mladinsko literaturo, namenjeno predvsem učencem slovenske osnovne šole v Romjanu. Zastopana pa so tudi leposlovnja in druga dela zamejskih in avtorjev iz matične domovine, ki so primerne za odrasle.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SLOVENSKI HOTEL »BLEDE« V RIMU
Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLEDE« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX Hbled 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l.
Kmečka banka Gorica v.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407